

[Statsministeren.]

medlem skal spare sig. Jeg tror også, han vil indrømme, at det nu må være opgaven, at vi forhandler som ligeberettigede parter.

Endelig vil jeg sige til det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at jeg forstod ham således, at han ikke med sin udtalelse om, at jeg kørte til kongen uden at have talt med det ærede medlem hr. Hedtoft, satte dette i forbindelse med kronen. Jeg må nemlig afvise en hvilken som helst antydning af ikke at have oprådt korrekt. Jeg har refereret fuldstændig loyalt og åbent mine orienteringer.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Jeg har kun taget ordet for at gøre to bemærkninger.

Den ene drejer sig om en misforståelse, som opstod ved ordskiftet mellem den højtærede indenrigsminister og det ærede medlem hr. H. C. Hansen. Den højtærede indenrigsminister benyttede det udtryk, at nettogælden var steget siden august, og derefter sagde det ærede medlem hr. H. C. Hansen, at det kunne han ikke tro. Jeg har nu ved at tale med begge de herrer fået forklaret, at misforståelsen skyldtes, at de talte om to forskellige ting. Den højtærede indenrigsminister mente med ordet nettogælden nettovalutagælden, hvad jeg også havde opfattet, og den er naturligvis steget siden august. Jeg har forstået, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen ikke tænkte på den. Han tænkte nærmest på noget, man kunne kalde nettoudpumpningen af penge, altså bevægelsen i den samlede likviditet, og det er klart, at nettoudpumpningen ikke er steget i de tre måneder — den er tværtimod, som det ærede medlem mente, faldet, netop fordi nettovalutagælden i hvert fald i meget væsentlig grad er steget, og det er hovedårsagen til, at nettoudpumpningen er faldet. Der er altså i virkeligheden ikke nogen art af meningsforskel på dette punkt, og jeg er glad ved at kunne rette den misforståelse, der synes at være opstået.

Det andet, jeg gerne ville sige et par ord om, er spørgsmålet om regeringsforhandlingerne. Det kan dog ikke bortforklares, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard sammen med sit parti havde bifaldet tanken om en regering af venstre, radikale og socialdemokrater — om han selv ville være gået ind i den, ved jeg ikke, men det er ikke afgørende i denne forbindelse —, han havde bifaldet tanken om en sådan regering, skønt han vidste, at den måtte fortsætte den Atlant- og forsvarspolitik, som venstre og socialdemokratiet har ført siden april 1949.

Jeg vil gerne understrege, at jeg synes, det ville være rigtigt, at det radikale venstre, hvis man iøvrigt mener at kunne samarbejde med disse to partier, går ind i en sådan regering, uanset om der består en meningsforskel på dette punkt. Man ville dog ikke selv ved at holde sig udenfor en regering kunne forhindre, at denne Atlantpagtspolitik blev fortsat, lige så lidt som jeg ved at holde mig udenfor den nuværende regering kunne have forhindret det, der skete med smørret. Derfor mener jeg, det ville have været rigtigt af det radikale venstre uanset de synspunkter, det iøvrigt havde, at gå ind i en sådan regering. Men så bør det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard heller ikke udtale sig således, at man kan tro, han ikke kunne tænke sig at gå ind i en regering, som på visse punkter ville føre en politik, der var imod hans synspunkter. Det må naturligvis for ham som for mig være regeringens politik, betragtet som helhed, man overvejer. Jeg mener at have gjort det ærede medlem en tjeneste ved at understrege, at han har anlagt det videre syn, som jeg mener man i fremtiden bør anlægge: det er en regerings politik som helhed, der er afgørende for, om man kan være i den eller ej. Det er det, det kommer an på.

(Kort bemærkning).

Viggo Stareke: Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. H. C. Hansen, om det tal, jeg nævnte — de 60 000 —, er rigtigt? Endvidere vil jeg spørge, om han ikke mener, det er resultatet af det system, vi har haft, og endelig, om det så ikke ville være naturligt at forandre det system, som har medført denne mængde af nyansættelser, i stedet for at gå på isoleret menneskejagt uden at forandre systemet. Det ærede medlem har jo selv haft administration under sig og har derfor også et medansvar for den politik, der er ført. Jeg beder ham derfor om at redegøre for, hvor de overflødige findes, og for, hvad det er, der har bevirket, at en berigtigelse af de forkerte oplysninger i de socialdemokratiske blade, som fra mig gentagne gange er sendt til samtlige socialdemokratiske blade i provinsen, ikke er optaget af et eneste af dem? Det er en ganske ualmindelig form for spontan ensretning, der her finder sted, og jeg vil gerne sætte en streg under, at det ærede medlem hr. H. C. Hansen ikke har taget afstand fra det fordrejelses- og fortielses-system, som på denne måde bliver anvendt overfor socialdemokratiske vælgere og socialdemokratiske læsere.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard